

- 4) używać ciągników bez zabezpieczenia rur wydechowych iskrochronami.

§ 2. 1. Wypalanie pokrywy gleby i pozostałości roślinnych na terenach łąk i wrzosowisk w odległości ponad 100 m od lasów, obiektów przemysłowych, składów i innych zabudowań wymaga zezwolenia:

- 1) na terenie gromad — biura gromadzkiej rady narodowej,
- 2) na terenie osiedli i miast — miejscowej jednostki straży pożarnej.

2. Zezwolenie dotyczące terenów położonych w odległości od 100 do 500 m od lasu wymaga ponadto uzgodnienia z właściwym nadleśnictwem.

3. W zezwoleniu należy określić warunki wypalania pokrywy gleby i pozostałości roślinnych, zapewniające maksymalne bezpieczeństwo pożarowe.

§ 3. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia sprawują służba rolna, służba leśna, straż ochrony kolei, straż przemysłowa, jednostki straży pożarnej oraz organy Milicji Obywatelskiej.

§ 4. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk (Dz. U. Nr 40, poz. 303).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Ociepa

90

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 21 stycznia 1972 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 ustęp 2 lub artykułem 18 ustęp 2 Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 25, poz. 187), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do tej konwencji w niżej podanych terminach:

Maroko . . . . . dnia 18 grudnia 1970 r.

z zastrzeżeniem, że Królestwo Maroka nie uważa się za związane postanowieniami artykułu 22 konwencji, w myśl którego jakikolwiek spór między dwoma lub więcej Państwami Stronami konwencji, dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji, ma być przekazany — na wniosek którejkolwiek ze stron w sporze — do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, i oświadcza, że na przekazanie sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym wypadku zgoda wszystkich stron w sporze;

Nepal . . . . . dnia 30 stycznia 1971 r.

z zastrzeżeniem, że Nepal nie uważa się za związany postanowieniem artykułu 22 konwencji, w myśl którego jakikolwiek spór między dwoma lub więcej Państwami Stronami konwencji, dotyczący interpretacji albo stosowania konwencji, ma być przekazany — na wniosek którejkolwiek ze stron w sporze — do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości;

Republika Środkowoafrykańska	dnia 16 marca	1971 r.,
Malta	dnia 27 maja	1971 r.,
Jamajka	dnia 4 czerwca	1971 r.

z następującym zastrzeżeniem: „Konstytucja Jamajki zabezpiecza i gwarantuje każdej osobie na Jamajce podstawowe prawa i wolności osobiste niezależnie od rasy lub miejsca pochodzenia. Konstytucja przewiduje odpowiednie postępowanie prawne, które jest przeprowadzane w wypadku naruszenia przez państwo lub jednostkę jakiegokolwiek z tych praw. Ratyfikacja niniejszej konwencji przez Jamajkę nie oznacza przyjęcia zobowiązań wykraczających poza granice konstytucyjne ani też przyjęcia zobowiązania do wprowadzenia postępowania innego niż to, które przewiduje Konstytucja.”;

Kamerun	dnia 24 czerwca	1971 r.,
Francja	dnia 28 lipca	1971 r.,
Peru	dnia 29 września	1971 r.,
Chile	dnia 20 października	1971 r.,
Lesotho	dnia 4 listopada	1971 r.

Zgodnie z artykułem 19 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Maroka dnia 17 stycznia 1971 r., Nepalu dnia 1 marca 1971 r., Republiki Środkowoafrykańskiej dnia 15 kwietnia 1971 r., Malty dnia 26 czerwca 1971 r., Jamajki dnia 4 lipca 1971 r., Kamerunu dnia 24 lipca 1971 r., Francji dnia 27 sierpnia 1971 r., Peru dnia 29 października 1971 r., Chile dnia 19 listopada 1971 r. oraz Lesotho dnia 4 grudnia 1971 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski